

TRUYỆN LƯU ĐÀU XANH

đạt được thì tình hòa dịu lòng từ ái dễ thay thế vào chỗ trống. Thời hu, tất xấu không còn sống vì đã bị cái hay, cái tốt lấn át mất chỗ tồn tại.

(Xem tiếp số mai)

CỬA NUÔI MỒ

(CÒN NỮA)

THAT ROA

101 TC. (101 Nam Tu).

định gây chiến,

(Còn nữa)

THAT ROA

(11) HỒI 4

CÂU HỒN XUẤT HIỆN

— Con nhớ kia gồm thật. Vừa thấy bên
minh thì bỏ chạy mất tụt.

Vạn Đại Thành vừa nghe lão nói ới thiếu
nữ, lão đã giật dây cương cho ngựa lao về phía

Vạn Đại Thánh ngài là vị đứng đầu hàng chư Phật và chư Bồ Tát, Ngài là người khai thị đạo lý cho chúng sinh, và Ngài là đấng ban ơn cứu độ cho chúng sinh. Ngài là đấng ban ơn cứu độ cho chúng sinh, và Ngài là đấng ban ơn cứu độ cho chúng sinh.

— Nếu vậy thì vị Phật không thể tránh bị rơi vào cảnh giới của chúng sinh, và Ngài là đấng ban ơn cứu độ cho chúng sinh, và Ngài là đấng ban ơn cứu độ cho chúng sinh.

Lưu lại đức cuối rồi là:

Đức Phật Thích Ca Mâu Ni là đấng ban ơn cứu độ cho chúng sinh, và Ngài là đấng ban ơn cứu độ cho chúng sinh.

Vạn Đại Thánh ngài là vị đứng đầu hàng chư Phật và chư Bồ Tát, Ngài là người khai thị đạo lý cho chúng sinh, và Ngài là đấng ban ơn cứu độ cho chúng sinh.

Lưu lại đức cuối rồi là:

Đức Phật Thích Ca Mâu Ni là đấng ban ơn cứu độ cho chúng sinh, và Ngài là đấng ban ơn cứu độ cho chúng sinh.

[illegible]

Chàng vốn nổi với thân tài ba Thủa
Hàn, nài lòng giải cứu nghìn dân
Ngay đến chông nghìn đầu đi, bằng thời
đau về lại cứu đời.

Đầu gối già "vươn tay nắm lấy chàng
Vạn Thu, tay nắm giữ" kình lai hỏi:
"Thế này đúng là..."
Đầu gối già kình bạch đáp: "Người chôn
người này là đang ở đời..."

Vạn Thu Thảnh giờ còn biết chữ học
đạo, không làm việc gì khác, nhưng
cái kim sắt, chông cưa quay bằng thép, mũi kim
càng nhô ra phía trước chông cưa "ngang tay nắm
đầu gối già".

[illegible]

Hình 2. Lão trưởng thôn Thái Chí Cao (trên) và Phó trưởng thôn Thái Chí Cao (dưới).

Lão già chỉ đường như không lấy thành tích chi được người ta biết để đánh lừa ta. Lão hướng họ đi đúng hướng.

Một người đã đứng lên ra phía trước.

Ừ, ông là Thái Chí Cao nhà họ này.

Lời này Vạn Thái nói. Thành tích không phải là một cái gì mà một người ta có thể đi tập để nó trong tay thì thì phải có này người để lại để người ta tìm kiếm và tìm hiểu thì thì mới có được. Nhưng mà người ta lại đi tìm kiếm, Thái Chí Cao là một người trong số người đi tìm kiếm. Rồi ra chúng ta lại thấy thấy Thái Chí Cao là một người đi tìm kiếm.

Vạn Thái nói đúng như đúng hình ảnh Thái Chí Cao là một người không biết đi tìm kiếm và tìm kiếm. Nhưng mà người ta lại đi tìm kiếm và tìm kiếm. Xác chết của người đi tìm kiếm và tìm kiếm. Rồi ra chúng ta lại thấy thấy Thái Chí Cao là một người đi tìm kiếm.

Lão già chỉ tay Vạn Thái nói: Thành tích sẽ là người đi tìm kiếm.

★ ★ ★ CÒN NỮA

TRUYỆN DÀI

**HẠNH PHÚC
BUỒN**

(11) ● của THANH NAM

— Thôi, tôi đi nghe anh. Vậy tôi này, anh đến nhà cậu Hai, tôi khỏi phải ghé nhà đón anh nữa. Tôi đi chuyện của tôi xong rồi tôi cũng về luôn nhà cậu Hai

[illegible]

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

 KIỆP LAM THANH

(11) ● của AN KH

NGƯỜI VỀ ĐỒNG NỢ: NẠN

Lành đi vào bếp, với tay lấy rô nhừ treo trên
bên giỏ bắp, lấy mấy trái ớt tây đem ra trao cho vợ

[illegible]

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM

ĐÊM ĐEN
Kỷ niệm Hồng

(11) ● CỦA NGHIỆM LỆ QUỲ
CHƯƠNG I

— Nà, cho em đọc, mà em nhớ dùng cho Hân là em đã đọc trước. Hồng giàu à ! Con bé đó hay giở lén l !

— Sơ nào nhá, rồi nhá không thêm viết thơ nữa !

— Các một giờ rồi, còn đó mà phá phách ăn
nghe. Học mà trãi địa dạy ăn viết thêm thì
tốt lắm...

Nhưng, mỗi dịp được một đoạn dài. Các cứ
đổi lại là thư xuống đất:

— Em cũng biết vậy rồi.

Mình sáng ý:

— Lắm gì kỳ. Các?

— Hay quá, hai người đã có của con nhỏ đi
sữa, nên hai người mới tìm cách trao đổi tâm sự thì
nhau cho khỏi bị lộ.

Chợt nghĩ lại mình có viết mấy dòng chỉ trích,
Các với Hồng để các Các, mà mình lại cho Các để
đảm tại các của Các mình có làm rồi. Mình hỏi hai
người cho thế này, vậy cuối cùng là:

— Anh sao có thể giấu đi đâu mà sự lại là.
Viết vậy cho không nhò em, thì phải nhò đi? Khi nào

bây giờ mẹ nghe ai mẹ nó thay đổi ý kiến bất con phải
anh Long để nhận làm vợ nhỏ -Cậu Hai! Tại sao vậy
mẹ? Tại sao?

Trăm bíp mạnh hai tay vào nhau rồi nước mắt
Nàng bật chảy mãi lại để nên tiếng khóc đang dục chờ bíp
khỏi miệng.

— Mất thấy rằng không còn dám nói hơn dám nói
con 9. Người ta vào giàu có lại vừa đang hoàng tử tể. 1
là làm bé nhưng sự thật có khác gì vợ lớn đâu...

Trăm ngàn ngàn:

[illegible][illegible][illegible]

những sự gần gũi. Thanh nói rằng, đây là địa phương của ông cũng vậy. Không nên đọc thi thơ, nói chuyện văn, chữ sao lại đến cùng đất.

Thầy Minh đọc một bài thơ cổ bất thư. Các học sinh nói:

— Đầy chữ.

— Khá, anh viết thêm.

Thầy Minh, em giết rách chữ à!

— Đàng này đi của người ta há?

— Em đọc thử.

Sợ nhảm, rách, Minh đánh bạo viết chữ cho tiếp. Các chữ đều được viết giống, Các chữ lại sỗ, nhảm, nhảm, còn chúng:

— Ghét Chữ I. Thường Hùng như làm L. Ch.

Thường Hùng như làm L. Nhứt như... I. H.

Xưa rồi mỗi một sáng trời rất rất... I. C.

Minh mới cả trên vai, một cái trên lưng... trước sau lưng luôn đánh một tiếng, một cái đánh một tiếng.

Mình vào ngục, coi lòng ne tránh mặt mới các
mang : — Trời ơi ! Cõi Lãm cái gì lý vậy hơ
cơra đời nhữ há Cúc ? Giỡn đùa nhữ ? Đẽ hăng sớ
ta nê, hông giỡn nữa nê.

✱

Từ lúc Hồng mới vào bước vào nhà cho đến khi
ra về gặp Bầy lùn theo đôi đôi từng từng tới, nhữ
cái ch. Nhữ là lùn lùn theo đôi đôi đến với Minh,
v chuyển từ với Minh, nhữ chuyển như cái đống đống
v.

Chò Hông đi xa rồi nhữ Minh ra đặng sau, ông
Cúc đẽu tra về vự lực nhữ giỡn Minh với Hông,
mỏ đẽu kằng tra nhữ bản nhữ :

— Con nhữ đẽ con ai vự ?
Cúc nhữc cười :

— Tôi đau hay tới đó. Kiểm được cháu nào
kiếm ít xài ít !
Thím Sáu gái :
— Thôi đừng có ngu ! Người ta sinh ra cho đi
sống sướng, đẹp đẽ không chịu lại có muốn chịu
tổn tâm, sự này đời khó thì rằng mà chịu, đừng có về
mà khóc lóc, thù than đó !
— Trăm nhếch mặt cười, rồi như thảnh đó :
— Cực khổ đến này con cũng rằng chịu !
Thím Sáu gái :
—

[illegible]

lay nói chuyện của thím họ) Cha, khổ quá! Dường là
lắm như vậy, hay gọi mình phải chờ sau đây? Nếu
lại nói về chuyện này, anh em đừng nói về Hết nói
trên xuống thì không phải đúng đâu.
Lên nhà, có tiếng Lành hỏi về bên ngoài vậy
- Chuyện gì vậy chứ, thím Chín?
- Bình không gặp được Lành, có lẽ đi đàng xa
vào ở nhà của Chín Trung liên lạc tiếp báo
- Mày về đây tạo tạo cho mày nghe ư, U! Lẽ
mày chỉ đi vào không có Sùng về đây lại khinh
khinh?

Thì đây thì anh anh, gái đầu tiên
- Có Chín Tư Đuôi mà hàng nhà chầy như
có đi mất một giờ để cho anh đi. Đứa này có nói là
thời mới của chú nhà.

Chín Trung chắp miệng thì đã

[illegible]

— Con Hồng, nó lại đây chơi như lần trước
chưa biết sao ?
— Con gặp lần đầu của nó biết
đây mới cùng lớp của nó đây đó à !
— Mày còn chơi ai ?
— Con gái của ông bà Mỹ Phẩm Hàng.
Ông Bảy thông tin ?
— Ủa ! Vợ chồng ông Mỹ Phẩm Hàng
như vậy sao ?
— Nó còn mấy em gái nữa.
— Ông Mỹ phẩm sao ?
— Nó là con của nó sao đây chỉ nói
với một mình thằng Minh ?
Cục phan giải !
Vị anh Minh đây vợ lớp con, nó
học tốt anh Minh, nó lại đây !. Ba biết gì hơn
Ông Bảy chọc mắt lại.

Hôm nay phát hành toàn quốc

★ **NÉT SON TÌNH SỬ**

★ **18 HOA TÌNH NỮ**

của **NGHIÊM LỆ QUÂN**

Các bạn hãy hỏi tại nhà sách

Truyện

(11)

tiền đây mà anh tôi thì
sắc đẹp như ngọc, mà qua luôn thực
phụ thối sũ làm họ lần dơ mại
lời như hung hăng đó, Nại em
mới là chủ của em cũng như Nại em
mới cũng như thối sũ.

g. sáng nói đến tình yêu của anh
thành tình. Nại hỏi về cách sống của
anh như thế nào : « Hoàng ơi ! Nếu
đó trang điểm cho chuyện tình mình
như tình mình. Em đã yêu đối anh một
cách rất vội vã như anh nói anh
vui chơi với bạn bè »

Thấy thế lòng mình đã hỏi bạn
Hoàng, cho tình yêu của anh thật của
đó người con trai yêu mình thế rồi. Họ
đã hòa phong như hòa của cái bè ngoài
sông.

Như
đế truyền lại
Văn Phú bất
Lão
thuyền, chỉ
Cái
khác non
được nhà
Chợ
trong chớp
Trước
nên chỉ
Như
chức chức
đạo đầu rết
Hắn
và chụp bắt
Cần
lịch chức th
Khi

AI PHIẾU LƯU DÃ SƯ

HẬN TÌNH trên
HẢI ĐẢO

● của **TRỌNG NGUYỄN**

CHƯƠNG II

ngay vào thời điểm này, chưa kịp sang thuyền của Tà tiên. Được đi quốc mại nhìn sông và ngắm nhìn quê土 to lớn, Tà tiên đã nghĩ rằng đây là một chuyến đi rất thú vị. Do vậy, Tà tiên đã phân phát cho mỗi người mang của nó để gặp, gặp người họ. Với mình ông đi mau đi, gặp nên chỉ tay mới đến chỗ ông mệnh lui trở, ngay mà chỉ tay trở về với mẹ mới đến. Mau đi!

Đến đây, Tà tiên đã nghĩ rằng chỉ bằng lòng sao cần nên ngắm nhìn, đi mà đi giữa lại tuần rồi lại chỉ bằng đến chỗ cho lâu hơn, bằng đến chỗ bên bờ nước. Tà tiên bỗng thấy lòng rất nặng nề tâm tại nó và nó chỉ như một.

Đến đây, Tà tiên đã nghĩ rằng chỉ bằng lòng sao cần nên ngắm nhìn, đi mà đi giữa lại tuần rồi lại chỉ bằng đến chỗ cho lâu hơn, bằng đến chỗ bên bờ nước. Tà tiên bỗng thấy lòng rất nặng nề tâm tại nó và nó chỉ như một.

hạt nhân thực, giúp lực Địch đánh đổ hết vương bang của các thủ hạ một mặt phải nhờ chiến hạm của Cát Trọng, nên quân của lão lào mới nổi nổi.
 ② Lóp là một tiếng thủ thanh và, rất nặng nhào xuống sấn rập tay lóp.
 ③ the thâm của Địch khiến các thủ hạ của lão chẳng còn sức mặt đả, không còn tinh thần nào mà chiến đấu.
 ④ lóp là hợp bị đả phương tiện diệt, lóp bị bắt sống.
 ⑤ rôi vào thẳng về vương, Cát Vạn Phi chỉ lấy lần đặc ý, rôi vào thẳng về sống vương.
 ⑥ trước lúc bị, bằng lần phát giết ở phía xa, chỉ một tiếng, lóp đã chết hàng trăm phía ở Long, Di mà không cần đánh.
 ⑦ hợp bị lịch cho một số quan quân lại thuyết đấu theo lực thực ý của các thủ hạ bằng được.
 ⑧ quân của Cát Trọng, giương bóng pháo cao và trụy, quân của Tả thì chỉ dùng một tiếng, lóp đã chết hàng trăm.
 ⑨ trước thủ hạ của lóp, hợp bị rập khai pháo cao kích để đối

chọn bài chức thuyền đàng chủ mệ con Văn Nương cho bả
 lập công cùng Thầy tự đi đến Cát Vĩ Phi.
 Nhưng Tả tiên Phụng hạ hạ Định thủy vậy cũng khó
 mà, vậy khai phó bả bả trẻ lại vậy tự tặc đảo đầu.
 Nào hay khi thuyền chày được một dải chẳng bao xa
 lại trên thuyền đứt hết gạc rồi, chỉ còn một sà cũng tặc mà
 Càng cè nghiệt hơn nữa là những chày thuyền, các qu
 lại đứt, một tặc đứt, sà bả, chày các bả xa nữa là bả

Tây rồi! Tây rõ là chẳng còn trong tay thay thoát được nữa. (Thở dài)
— Định pho nhá! hỡi mìn cháu bé xuống chiếc thuyền con để tôi đưa pho nhá đi trốn. Du muốn đó không, chúng ta phóng hỏa chiếc thuyền này, để làm cho quân địch chết mà không hề trông thấy được chiếc xuồng của chúng ta. Chà, cách đó, chúng ta mới mang thoát khỏi bàn tay ác nghiệt của mìn thôi!

Nhưng lúc bấy giờ, vì quá khiếp đảm trước sự đuổi bắt

Tên Phong của Định Đế phải đi phải đến, dù mẹ họ
chức vụ của ông chỉ là một hàng chức thấp, rồi ông trở về
trở một số vàng bạc cùng một cục ngọc đá mà không mang
Nhung như một viên ngọc quý mới trở lại, thuyên và các
người khác đã bị sự ngạc nhiên phần lớn của ông, ông nói
với họ rằng: “Định Đế đã đi qua đây, ông ta đã đi qua đây.”
Chỉ nghe và rồi họ mới hiểu là hàng, tức là hàng của
huyền vũ của thần thuyên ấy.

Mất dấu vậy, và vẫn có sự chấp dụng của các đơn vị
thuyền, thậm chí ông đang đi trên một thuyền, thuyên và các
người khác đã bị sự ngạc nhiên phần lớn của ông, ông nói
với họ rằng: “Định Đế đã đi qua đây, ông ta đã đi qua đây.”

— Định phu nhân, hãy lên thuyền bằng an [...]. Tôi...
không đi đâu nữa...!

Vừa dứt lời, và đã nắm tay thuyên và các đơn vị
thuyền, ông đã đi qua đây, ông ta đã đi qua đây.

Trên bờ, đã nghe chức thuyên của, vừa Minh đã trở

trung hòa học, không xác định: thuyết của Tả thì
thuyết của phải thì không vậy chăng, màng theo cả thì hai của
nên phải xâu xé xuống dưới lòng biển cả mênh mông....

★

TRƯƠNG thì đó. Trương Bô Phong đang ở tại Tây Doanh
bằng nghề cũ tiếng phạn nó liên hệ ở ngoài sa mạc lại, lúc
đó ông nhận, bắt phải người đi theo thên xem ở chỗ này
ta.

Người đó nằm bị được một lúc thì hấp tấp chạy về, và
đó thuyết của Đinh đang bị lọt vào 8 cách biến của nó
dưới người chỉ hay của Thủy Sư để đức Cạt Văn Phái. M
chính thuyết của bị Đinh đang bị đôi phương vậy chặt to p
Trương Bô Phong không khỏi giật mình kinh hãi khi n
n là chàng lính kỵ.

★ CỎN ★

TRUYỆN DÀI CHO LÍNH

 khuôn mặt
au lòng

đó phi thường cho những người
Chàng nghĩ tới những
với loại mai rừng. Chẳng lẽ
Thầy chợt nhớ ra, nào
- Anh có mang mai
- Không, anh muốn
nơi dễ an. Những đóa mai

(11) ● của TRẦN THANH

CHƯƠNG II

Thầy Hoàng có vẻ giận. Thầy nắm tay chúng :
— Giờ em à ! Em sắp chơi mà !

Thầy cười nói với người vợ :
— Nếu em thay thế cô
Hành làm của anh rồi
địch qua, chắc ông hành qu
về cũng là nước dành rồ
khất tiền loan lãi và vào
nước, đến chẳng cần gì c
Chàng với những người t
— Em không thể làm

[illegible]

thần, đang thức, mắt nhắm người khác có phải được là chủ mệnh mệnh được ư? Ờng. Sự biến hóa này ư? của Hoàng là tại cái này của một người có thể làm chủ người này lại đẹp.

❶

Khiêng khiêng mặt mũi mà ra, ra chấp hành lên Hoàng để cứu. Cuộc phiên đêm trăng đầu người đi cứu thì đêm này. Hoàng bị mất rồi về phía mình làm nên nhận ra được. Thấy một mặt lễ nghĩa ra sao, nhưng không gặp giống hình. Mặt như con và về những sự tác mạt của người khác. Thấy một mặt lễ nghĩa ra sao, nhưng không gặp giống hình. Mặt như con và về những sự tác mạt của người khác. Thấy một mặt lễ nghĩa ra sao, nhưng không gặp giống hình. Mặt như con và về những sự tác mạt của người khác.

Đấy tại Thủy chạm lại trên mặt chúng, chúng mặt chữ lộn lại đây tại. Thủy là khế :
Đầu tay tay :
Hoàng sự sự :
— Anh mẫu giáo chỉ bản tay em. Bấy tay em mới đi nắng

gặp cha.
Ông sự sự sang Thủy
giống cha. Giống cha
— Chữ thì con em
— Chúng có việc gì
— Con em
Vào số lòng vào của
đẹp nhất :
— Nắng thì ư, cũng
